

Anul LV.

Nr. 48

Arad, 29 Noemvrie 1981

Temperați-vă

România Nouă, organ pentru propagandă antialcoolică și educație civică, publică în Nr. 50 din a. c. următorul articol, scris de P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie.

Inalte cu vre-o trei ani am citit o înămplare, care și acum este vă în memoria mea. Pe lângă poalele unui munte din Elveția un automobil alerga cu o viteză uimitoare. La o curbă fără de veste se ivi în calea automobilului o movilă nedeslușită. Nu era timp pentru stopare... automobilul a trecut peste movilă iar apoi a stopat. Călătorii coboară și cu mare surprindere văd că automobilul a călcăt un vultur!

Auz și! Un vultur și regiunilor înalte călcăt de un automobil, care numai pe pământ poate merge! Înămplarea aceasta îmi revine în memorie de câte ori văd oameni, cari, în loc să plutească în sferele senină ale înălțimilor, se coboară în noroiul patimilor de tot soiul. Vai de poporul, care, în loc de razele curate ale soarelui, iubește adâncimile fotunecoase. Vai de acel, cari ar putea avea aripi ca de vultur, dar nu sboară cu ele spre înălțimi, ci se coboară în mochiă. De aceea mare vrednicie are oricine vine ca, prin muncă sinceră și plină de osteneală, să ţină pe filii neamului nostru în înălțimile hărăzite lui de Dumnezeu.

Cu mare bucurie am întâmpinat și eu înființarea Ligii „Temperanță” și mă potândri că în de Dumnezeu păzita episcopie a Aradului, pe care o conduc, s-au înființat mai multe filiale ale Ligii, care luptă împotriva flagelului alcoolismului. Cu mare bucurie am primit văzând că aleșii filii ai neamului s-au pus în fruntea mișcării care strigă: „Temperați-vă”. Căci vor fi urmăriți și Buni Templieri, cu centrul în America, ceace urmăresc, dar trebule să știm și să ne însemnăm odată pentru totdeauna, că binele desăvârșit al națiunii române îl doresc numai acela, cari pornesc acțiunea lor din inimă curată a acestui neam.

Un cult, un apostolat pentru propășirea României, în înțelesul acesta, trebuie sprijinit. Este un apostolat, care stă în strânsă legătură și cu credința strâ-

moșească, pentru că numai în chipul acesta se poate asigura cultivarea adevăratei gândiri și simțirii românești. Eu, ca unul din reprezentanții Bisericii străbunne ortodoxe, zic tuturor: temperați-vă Moderați-vă nu numai atitudinea față de fi-gelul alcoolismului, ci moderați-vă în a sprințini organizații strene de sufletul neamului. Căci dela suflet la suflet se face orice acțiune de propășire!

Pe frontispiciul universitarului din Würzburg stă scris: „Adevărulul”.

Adevărulul să slujim! Unul din marile adevăruri este, că ne trebuie stărul personală, ca să fim cumpătași și moderăți. Dar această cumpătare, resognare și renunțare de sine, o dobândim și cu ajutorul unei propagande pornește din suflet românesc și creștinesc. În înțelesul acesta cu toții avem datoria să sprințim acțiunea distinsului patriot dr. G. D. Creangă.

† Dr. Grigorie Comșa
Episcop

De ziua Marelui Andreiu.

Un an de luptă națională 1848.

Paralel cu mulțimea ce și duce viața privind veșnic la îngusta cărare de preocupări personale, trăiesc și oamenii de proveniență divină. Privirile lor senină sunt îndreptate în sus, spre ceriuri, urmăresc un ideal, au un scop în viață, luptă și mor, dar înving.

Aceste rare personalități se asemănă florilor, cari, de mult dispărute, mai trăiesc prin miroslul ce î-l au răspândit; asemană-se stelelor, cari, stinse, mai luminează încă. Și, ca niște trimișii ai Cerului, cu o sfântă solie ei se îndreaptă către poporul din care fac parte; se asimilează cu sufletul colectiv al lui; îl imprimă gândurile și voința sa; îl salvează dela moarte.

Prin ei au trăit popoarele, în ei viază, ei sunt garanția viitorului.

Mitropolitul Andrei Șaguna e unul dintre

aceștia. Ziua numelui său este o zi de reculegere pentru suflarea românească. Ne apropiem anual de 30 Noemvrie ca de o fânțană cu apă vie, care să ne regenereze organismul și să-l imunizeze împotriva oricărui dușman. Amintirea lui ni se impune ca un imperativ categoric al existenței, căci a avut o viață a cărei forțe s-au scurs în lupta pentru triumful ideilor de dreptate la „creștinescul nostru neam”.

Nu putem cuprinde personalitatea sa într-o singură gândire și de aceea vom cunoaște, de astădată, un an al vieții sale de luptă.

S'a născut la a. 1808. N'a avut copilărie.

Ea a fost o luptă îstovitoare între convingerea sa, care-l îndemna să urmeze sfintele învățături ale bisericii ortodoxe și între streinii hrăpăreți, cari voiau să-l răpească religiunea, căci erau siguri că-l vor răpi apoi și naționalitatea.

A învins îspitele dușmanilor și a devenit părintele neamului său. Părinte al unei națiuni amorțite de suferințele grele; părinte al unei biserici lipsite de toate drepturile dumnezeiești și omenești. Popor sărac și prost (nisi quod sibi cornua desint), preoții la fel. După prigoana pentru a-l face uniași, urmă desinteresul conducerii săbești.

Preoții, avizați la mila parohienilor, abia puteau trăi de pe o zi pe alta. Nu-și puteau îndeplini slujba, „că noi n'avem simbrie ca și ceilalți preoți”, iar din puținul câștig aveau să dea dare preoților de alte confesiuni.

Un oarecare Arsenie scrie lui Popa Ioan dela Șoimus și îl roagă să stăruie pe lângă jupân Lazar „să-mi facă bine la nevastă-mea să mă mai împrumuteze cu 100 de bani, ca să ne cumpărăm ceva bucătele, că n'avem și ne merge foarte prost”.

Se aștepta deci un trimis al Ceiului! care să-și fixeze programul în următoarele:

„Pe Români Transilvăneni din adâncul lor somn să-i deștepte și cu voie către tot ce e adevărat, plăcut și bun să-l trag”.

Anul instalărilor ca Episcop — să nu uităm — este 1848. Când cunoaștem timpul și împrejurările, credem că Șaguna: „a avut poziție grea din pricina mișcărilor politice, cari cu atât mai mare grije-i făceau, cu cât mai împede a priceput că acele mișcări tăiau în viața bisericii, a clerului și a poporului român”.

In contra intențiunilor streine de a uni Ardealul cu Ungaria fără condiționi, Români trebuiau să se declare: „un popor, o lege cu deplină egalitate și frățietate”. Pentru efetuirea acestei chemări mitropolitul Șaguna nu s'a a-

lăturat cu puternicii zilei pentru a da o lege, impusă cu sila, ci a rămas nedespărțit de sufletul poporului său. A ținut adunarea dela 3/15 Maiu 1848 — din Blaj. Aici, „în bună înțelegere, sub sfințita oblađuire a lui Dumnezeu și conducerea cu tactică a Înalțului prelat bisericesc, s'au plâns Românilor soartea lor și au formulat petițiunea națională”.

In năcazul, ce-i apăsa din greu, întrunindu-se: „Sălta tot sufletul român de bucurile națională. Din părțile cele mai îndepărtate ale Tării, cu merindea'n spate, cu pieptul aprins de dorul libertății naționale, cu tinerii conducători în frunte și în frunte cu preoții cel mult, cari erau adevărați părinți și pători ai poporului, cu speranță'n Dumnezeu și într'un viitor mai frumos al Românilor”.

Ce nu era în stare să întreprindă această mulțime desprătată de Români năcaj și? Cuvântul hotărâtor al Părintelui însă strigă: „Numai una este de lipsă, ca până la vremea aceea să fiți cu ascultare către Domnii nostri pământești, până când pe calea legit se va înlesni lobâgia voastră”.

Deci, primul punct din programul său a fost ridicarea poporului din starea de lobăie. Pentru aceasta a trebuit să ducă mai departe lupta începută. Pe lînnea formulată de adunarea națională din Blaj trebuia prezentată împăratului. El a avut și acestă încredințare.

Dar la reîntoarcerea sa în Transilvania a găsit împrejurările schimbate în rău. O nouă adunare și o nouă deputație era necesară. Și de astă dată Apostolul neamului nostru, în mijlocul unei țerni din cele mai grele, trebui să întreprindă călătoria prin trei țări spre a ajunge la împăratul.

Mitropolitul Șaguna voia să dovedească că poporul român merită o soartă mai bună pentru însușirile sale nobile, ce nu s'au putut manifesta încă. De aceea cere: organizarea și înarmarea gloatelor române; menținerea principiului de egală îndreptățire; instalarea de bărbați români la posturile de comisari imperiali și înființarea unui corp român de voluntari, sub comanda lui Iancu.

Dacă poporul român-ortodox nu s'a căsătigat toate drepturile eluptate, soartea lui s'a îmbunătățit simțitor.

Odată ridicat poporul-ortodox, munca Înalțului Prelat se continuă pe tărâmul bisericesc, școlar, cultural și literar. Mai avea chemarea de a aduna biserică lui Hristos, risipită prin goane; de a o înobi, întări și înfrumuseță.”

Tot ce are neamul și biserică românească nou, tare și frumos, formează patrimoniul

aprioristic al lui Șaguna. Este testamentul unui dispărut, scris în sufletele urmașilor, cu su-doarea unor sfotări supra omenești. Printre rândurile lui strălucește iăria unui ordin, care strigă neîncetat: „Păstoria fără suflete, fără entuziasm, fără o chemare bineîmță, nu este păstorie, ci batjocură, sacrilegiu, profanarea cu o mână nelegită a celei mai înalte sfințenii de pe pământ”.

T. H.

† Protopopul Cornel Lazar.

Un mormânt proaspăt, din cimitirul orașului Timișoara, ne vestește, că acolo este înmormântat protopopul Hălmagiului Cornel Lazar. Ne-a părăsit și el, urmând pe cei mulți și vredniți, cari în vremuri de grele asupriri au fost, aici pe plaiurile noastre, străjerii neînfricați ai bisericii și neamului.

Cu protopopul C. Lazar dispare o figură reprezentativă a trecutului nostru. Mic la statură, dar mare la suflet, încocat ortodox și aprig român, răposatul, din anii când a intrat în viața publică, se ridică ca un factor de conducere în treburile obștești.

In toate manifestațiunile religioase, naționale, culturale și economice, cari s'au perindat la noi de 4 decenii încăci, pe regretul C. Lazar îl vedem luptând cu multă însuflețire. De numele său este legată renovarea și pictarea frumoasei biserici din Hălmagiu. Sub conducerea sa s'au edificat și renovat mai multe biserici și edificii școlare, cu toate că tructul Hălmagiului este cel mai sărac protopopiat din eparchia Aradului.

Protopopul Cornel Lazar s'a născut în anul 1863, în comuna Bellu, județul Bihor. Clasele gimnaziale și le-a terminat la Beiuș și Oradea, unde în anul 1883 a luat maturitatea. Cursurile teologice le-a absolvit la Institutul teologic din Arad. Si în 3 Iunie 1888 este hirotonit într-o preot pentru parochia Almaș, unde păstorește cu vrednicie până la anul 1905, când sinodul protopopesc al Hălmagiului îl alege, cu mare însuflețire, de protopop al acestui tracăt.

Ca protopop își deschide un orizont de activitate mai larg, și ca atare devine conducătorul tuturor manifestațiilor publice din părțile Hălmagiului. Pentru meritele sale, este decorat cu: Răsplata muncii pentru Biserică cl. I., cu Coroana României în grad de Cavaler. A fost apoi membru pe viață la „Astra”, la

Reuniunea învățătorilor din jud. Arad, membru fondator al gimnaziului din Brad, apoi deputat în Adunarea noastră Eparhială și în Congresul Mitropoliei Ardealului.

Din căsătoria făcută în anul 1888 cu Ana Groza, fiica protopopului de atunci al Hălmagiului, a avut 2 feciori și două fete.

Înmormântarea defunctului a săvârșit-o, în calitate de reprezentant al Episcopiei noastre, părintele protopop Dr. P. Tiucra, asistat de preoți: Selegian, M. Șora, Golumba, Imbroane, Popovici, Vuia, Ardelean și diaconul Bocșan.

A participat lume multă din orașul Timișoara, o delegație, care reprezenta protopiatul și orășelul Hămagiu, precum și multe rudenii și cunoșcuți. Panegiricul, rostit de pă. Dr. Tiucra, a fost mișcător.

Apoi sicriul încărcat cu cununi a fost pus pe dridul mortuar și dus în cimitirul românesc.

Familia îndurerată a dat următorul anunț funebral:

Cu inima frântă de durere aducem la cunoștința tuturor rudenilor, prietenilor și cunoșcuților trecerea la cele eterne a bunului și neuitatului nostru soț, tată, frate și moș

CORNEL LAZĂR

protopop ort. român al Hălmagiului,
decorat cu Răsplata Muncii pentru Biserică cl. I.
— Cavaler al ordinului Coroana României etc.

după grele suferință, la 18 Nov. 1931, ora 20, în etate de 68 ani, 45 ani de căsătorie, 19 ani de preoție și 26 ani de protoerie.

Înmormântarea a avut loc Vineri 20 Nov. 1931, ora 11, din Biserica ort. rom. Timișoara-Elisabetin, în cimitirul ort. român.

Timișoara, la 19 Noemvrie 1931.

Dormi în pace suflet nobil și bland!
Ana Lazar n. Groza soție; Emil, Cornel, Nuști, Valeria, filii și fiice; Elena, Silvia, Gabriela, Letitia, Adrian, surori și frate; Teodor Guy, Dr. Mihai Velici, gineri; Viorica Guy, nepoată.

Ingenunchem și noi cu familia îndurerată la mormântul protopopului Cornel Lazar, rugând pe Dumnezeu să-i dăruiască odihnă vecinică.

O carte de bun folos obștesc.

— Legi, Regulamente, Canoane, Statute, Decizii, Jurisprudențe, etc. —

De curând a apărut la București o colecție de felul arătat în titlul de mai sus, prin osteneala unui priceput bărbat, d. Ch. C. Chiru, licențiat în teologie și drept, și cu ajutorul P. C. părinte Eugen Barbulescu, consilier arhiepiscopal în București. Volumul cuprinde dispo-

ziile în vigoare, dela războiu încocic și până astăzi, cu privire la: Biserică, culte, cler, învățământ religios, organizațiuni eclesiastice, bunuri bisericești, judecăți disciplinare etc., însoțite și de un index alfabetic.

Acest material bogat e o prețioasă călăuză în toate chestiunile juridice, administrative, culturale, economice-financiare și judecătoarești din domeniul vieții bisericești.

Colecțiunea aceasta formează al *treilea* volum din o lucrare, începută de d. Ch. C. Costescu, al căreia volum prim apăruse în București, la 1916 și 1922, pentru imprejurările de atunci, — iar ca volum al doilea conținea Legea și Statutul de organizarea Bisericii ortodoxe române, adnotate cu Desbaterile parlamentare și jurisprudențele Casăiei, — la 1925. Volumul ultim completează opera începută cu materiile curente în vigoare. De aceea, întreaga lucrare, pe lângă valoarea academică, de a ne da o continuitate a măsurilor privitoare la Biserică, are marele avantaj de a fi adunat, într'un mănușchiu foarte util și necesar, toate dispozițiile mai de seamă pentru orientarea oricărui asupra vieții noastre bisericești: administrative, culturale și economice-financiare.

Consiliul eparhial, ținând seama de utilitatea acestei lucrări, a recomandat-o stăruitor tuturor organelor sale subalterne, pentru procurare, și a cerut ca ea să fie adusă și la cunoștința intelectualilor mirenii cu interes pentru sf. biserică și mai ales advocaților și membrilor corporațiilor bisericești reprezentative.

Cartea, care are o extenziune de 597 pagini și se vinde în comerț cu 300 Lei bucata, se găsește în deposit la Libraria Diecezană, de unde o pot procură toți cei care doresc informații temeinice în materii bisericești.

De încheiere adăogăm încă un lucru, — drept dorință: La o nouă ediție, sau într'un volum separat, s-ar putea colecționă măsuri și decizii de ale Ministerului Cultelor, cu privire la alte materii, care reclamă o reglementare mai deaproape. Între aceste punem mai cu seamă două: Un regulament, pe care, potrivit cu prevederile din Legea cultelor (art 58) trebuia să ni-l fi dat deja Ministerul pentru a desvolta și lămurii principiile și dispozițiile textului Legii cultelor, și mai ales în direcția reglementării subverziunilor sectare, de oarece în aceasta privință Ministerul d'abia că n'a dat „Instrucții” cu privire la articolele 45, 47, 48, 49 și 50, despre treceri. A doua necesitate ar fi: Până să se legifereze din punct de vedere penal pentru completarea dispozițiilor rudi-

mentare ale legii cultelor, ni-ar fi bine venită o înmănușchiere, fie și numai provizoră, a dispozițiilor cu caracter *administrativ*, provenite dela Ministerul Cultelor cu privire — de ex. — la acțiunile subversive ale sectelor.

Aceasta, ca o dorință, despre care, credem, va fi întrat și în gândurile celor doi întocmitori ai volumului menționat în titlul din fruntea acestor șire.

Sfintirea bisericii din Pecica.

În istoria bisericească a părintelui prof. univ. Lu-păș, Pecica e amintită ca locul de martiriu a lui Pero Seghedinat pentru biserica ortodoxă sărbească. În cîntectele popolare sărbești cu multă duioșie se cântă cum în anul 1736 Aprilie 4 căpitanul Pero Iasă cu îmbă de moarte fiilor săi Mihai și Iuliu să rămână statornici în credința părintească, moare apoi pe roată, iar trupul să fie spânzurat în fața caselor sale. Au trebuit ca în data amintită sărbii să fie puternici și mulți în această localitate, încât să dea naștere unui martir ca Pero. Si după două sute de ani, ce schimbare. Sărbil aproape dispărut și înghesuit de puterea cuceritoare a poporului nostru românesc. Pecica de azi, cu cele 6716 suflete românești, e o citadelă puternică, așezată la granița înspre Ungaria. Pecica e o comunitate bogată, e un nume semnificativ, ce face să tresalte înimă tuturor studenților în teologie. A fi preot în Pecica, înseamnă a pune piciorul în șea și a zice adio gândurilor negre, zilelor pline de lipsuri și nevoi. Si cu drept covânt, căci mulțimea credincioșilor înstăriști — lucru ce îți bate la ochi privindu-l numai, casele parohiale, biserica lor cu dimensiuni de cathedrală — îți dă un impuls puternic fanteziei.

Însoțind pe neîntrecutul arhiep. Grigorie din Arad în 13 Nov. Vineri am ajuns pe o ploaie torențială în această comună. Mohoreala, ce ni-o văz în suflăt, în decursul drumului, timpul nefavorabil, a fost luată parcă cu mâna, când coborând din tren am văzut mulțimea mare, ce a eşit la gară pentru a ne întâmpina și șirul nesfârșit de trăsuri, ce aveau să ne însoțească până la casa parohială, unde stă bunul părinte Dr. Popescu. Corul intelectualilor și cuvintele calde de bun SOSIT ale Domnului preot Aurel Bălan ni-au fost bun auguri. Nici nu plecasem și P. S. Sa a ajuns deja la poarta triumfală de pe strada principală, unde vrednicii preoți Morariu și Ardelean, înconjurați de marea de credincioși, îi binevenitează, esprimându-și bucuria lor și a credincioșilor că îl au pe Arhiepiscop în mijlocul lor. Se întunecase deabinele când în fine am ajuns în casa — vîă atât de ospitalieră a iubitului părinte Popescu.

A doua zi — Sâmbătă — dangătul clopotelor mărețului lăcaș divin ne chiamă la sfânta liturghie. O privire asupra credincioșilor ne face să înțelegem ce înseamnă Pecica. Pe lângă mulțimea imensă, întâlom și nenumărate fețe cunoscute, cari au fiut să la parte la bucuria pecicanilor. Amintim persoane ilustre din Arad ca Dl. general Bălăcescu, Dl. prefect Șerban, Dl. deputat A. Crisan, inspector Emilian, delegatul P. S. Sale dela Oradea P. C. Sa părintele I. Evuțian, apoi delegatul bisericii sărbești I. P. C. Sa egumenul Protiți, delegații bisericii rom-catolice protopop: Ștefan Lengyel și capelanii săi: Siéger și O'ah, delegatul com Israelite: Dr. Friedman etc. etc. Se începe pomposul serviciu divin, în frunte cu P. S. Sa. neobositul arhiepelarul Aradului, asistat de arhimandritul Morușca, protopresbiterii Vățian, Păcătean, Lucrețiu, Evuțian, preoții Popescu, Roscău din Șeitîn Morariu, Popoviciu, Botău din Sculea Bănat, Aconi, Drănu și diaconul Măcincic și Nazarie dela mănăstirea Bodrog. Să purcede la sfintirea pristoloului din altar. Corurile: a tărânilor „Sf. Gheorghe”, sub conducerea Dlui Ilie Popian și cel al intelectualilor, sub conducerea Dlui. Inv. director Ioan Laita, se succed umplând sfântul locaș de melodieasele ecclenii religioase. La pricină vrednicul preot Popescu face obiciințul istoric al comunelui bisericești și o dare de seamă despre starea morală și materială a credincioșilor, prințro expunere atât de la înțeles și frumoasă, încât săpănește pe toți ascultatorii. Urmează apoi predica plină de vervă oratorică a P. S. Sale Episcopul Grigorie. Vorbește, simplu, dar clar și convingător, explicând cererile rugăciunii domnești, încât nu cred, ca să fi existat o singură persoană, care să nu fi rămas adânc impresionată și convinsă de adevărurile esprimate de P. S. Sa. Serviciul divin s'a terminat la orele 1³⁰.

Pentru munca depusă în ziua aceea, am fost răsplătită cu o bogată masă, servită la casinoul din Pecica-maghiară.

Sân înțuit mai multe toasturi și a. P. S. Sa pentru Majestatea Sa Regele Carol II. Protocolul Vățian pentru biserică și capul ei văzut; Protocolul Evuțian aduce salutul precum și întreg sufletul P. S. Sale dela Oradea; Generalul Bălăcescu pentru alesul alegilor între preoți, pentru P. S. Sa episcopul Grigorie, I. P. C. Sa arhimandritul Morușca pentru neobositul preoți din loc, precum și pentru reprezentanții tuturor celorlalte confesii. Seria toasturilor se încheie cu cel al părinților Dr. Popescu, care mulțumește tuturor oaspeților cari nu au întârzat să la parte la bucuria credincioșilor din Pecica. După banchet P. S. Sa ține să-și facă vizita de rigoare la mai mulți intelectuali și fruntași, cari terminăndu-se, atunci când ziua se îmbină cu noaptea, ne întoarcem în locul de reședință în Arad.

Asistent.

Conferință la Palatul Cultural.

Duminică 15 I. c. a avut loc în palatul cultural la ora 11 a. m. conferința I. P. C. Arhim. P. Morușca, având ca subiect de tratare „Biblia și Natura”.

I. P. Cuv. S. a început cu o introducere splendidă, scoțând la iveală sufletul curat cu care a venit din preajma sf. Mănăstirii, de unde a adus un mănușchi din cugetările curate, formate între zidurile sf. Măcăstirii, o poveste dulce a unui meșter de vorbă.

Între graiul Bibliei și graiul naturii e o armonie desăvârșită, pentru ori și ce suflet întăregător. O carte deschisă înaintea tuturor celor ce cantă o orientare, un stâlp în viață este *Biblia și natura*.

Chi arun singur firicel de iarbă verde căte exemplu poate da pentru noi. El își are graiul și întocmirile sale, ca și noi oameni, și o mașinărie complicată se ascunde în interiorul lui. Vorbitul face o comparație frumoasă între *pom* și *om*, dintre viața acestuia și a omului, cari au o asemănare simbolică între ele. Ca viața unui om statoric, arborele își înfige rădăcinile în pământ tot mai adânc. Înținta copacului este o *attitudine de rugăciune*. Bătut de vânturi și de furtuni se îndolește, dar se îndreaptă înapoi cu bărbătie, nu ca unii oameni de azi cari sunt loviți de unele neajunsuri și nu știu a se feri de ele.

Dacă săiem copacul, îl vedem și vârstă tot așa ca și în ființa noastră semnele copilării, ale bărbătiei și a bătrâneței. Întreaga viață omenească are o strânsă legătură cu lemnul, dela pruncul din leagănul de lemn până la sicriul tot din lemn. Iusași răstignirea Mântuitorului s'a făcut pe lemn.

Grailul *vifel de vie*, care are o înrudire de suflet prin sucul ei cu al omului. Acuma toamna ascunsă în pământ, ca și slăbiciunile, ca să nu degere, și până târziu primăvara când vine căldură destulă. Așa e și cu ființele omenești, copilul până în un an și jumătate e fără putere de a se mișca.

Cartea cea mai de valoare e cel mai bun prieten, care nu minte și nu îșsală, și întâi de toate este cartea cărților, Biblia.

Tot așa de minunat este și graiul animalelor și nu avem să luăm ca exemplu decât carteaua lui Maeterlinck despre „viața albinelor”, în care descrie atât de amănunțit viața micelor insecte. Fluturele, care lese din larvă, trebuie să fie egoismul care trebuie să părăsească sufletele noastre.

Paserile cerului cântă cântecul lor de slavă și se avântă pe aripiile lor cu voiciune prin vâzduh.

„Căutați la paserile cerului că nici seamănă nici seceră, nici adună în jocurile și Tatăl nostru cel cerasc le hrănește pe dânsale (Mat cap 6 v. 25—26).

Natura întreagă este o carte mare și minunată, în care găsim un Dumnezeu bun, milostiv, îndelung răbdător, creator și țătorul a toate. În natură găsim o ordine și rostul determinat al fiecărei săpături vestesc slava lui Dumnezeu: „Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și faptele mâinilor lui vestește tăria.”

Un congres al tinerimei la Sâmbăteni.

In toții grijiilor de tot felul, de cari — în timpul din urmă — lumea se preocupă cu atâtă febrilitate, se pare fără prea mare importanță că în ziua de 8 Nov. — sărbătoarea S. S-lor Arh. Mihai și Gavril — în comuna Sâmbăteni, de lângă podgoria Aradului, s-a întinut o mână de tineri (feciori și fete) membri ai „Societății sf. Gheorghe” din comunele învecinate.

Totuș, această întrevedere are o semnificație deosebită.

Până când o lume fatreagă, copleșită de gânduri materiale, uită a privi viitorul ce stă înainte și se sbuciumă mai mult de grija prezentului, din generația tineră izbucnește strigătul disperat, cerându-și dreptul la viață.

In melancolia unei zile de toamnă tristă, mulțimea tinerilor — întuniciți la sărbătoarea amintită — în costumele lor pitorești părea un grup de crisanemie cu splendide culori, ce străluciau pline de farmec în bătălia razelor de soare.

Dar să-l vedem mai deaproape. La oarele 9 dim. sosesc în gara din Sâmbăteni tramvialele electrice din spire Arad și Ghioroc, aducând tinerii congresiști în frunte cu preoții lor.

Se remarcă grupul de tineri din Micălaca, în frunte cu preotul I. Ardelean.

„Societatea sf. Gheorghe”, de aici, constă din trei secții: Culturală, având un „Cor” bine instruit de către harnicul învățător Vasile Stoî; secția Muzicală Instrumentală, cu o fanfară de 20 membri și secția sportivă.

După deschiderea la Casa Culturală, întregă tinerimea — în corpore — assistă la sf. Liturghie servită de către preoții: Valeriu Felnecan, I. Ardelean, Calus Turic, Coriolan Putici și Tr. Rugilă.

Răspunsurile liturgice le-au dat cele trei coruri: a tinerimii, corul bărbătesc și al „Oastei Domnului”, conduse toate trei de către vrednicul învățător Teodor Stancu din Sâmbăteni. La „Te Deum”-ul oficiat pentru M. S. Marele Voievod Mihai, Îmoul Regal și o rugăciune sunt execute de „fanfara” S. T. A. din Micălaca.

Strălucita cuvântare despre „rolul tinerimii”, rostită de către Pr. Calus Turic, a fost ascultată cu multă placere.

La oarele 11 a avut loc „ședința festivă” a tinerimii. Cuvântul de deschidere l-a rostit părintele Valeriu Felnecan — ca găzduitor foarte amabil a congresiștilor — salutându-i pe cel prezenți și arătând scopul acestelui întâlniri.

Tinerul teolog Damian Tudor a rostit o bine reușită dizertație despre: „Rolul societății tinerimii adulte sf. Gheorghe”.

După masă, terminându-se slujba vecernie, tinerii au participat la un matsch de fotbal între echipele: „S. T. A. Micălaca” și „Podgoria” din Ghioroc, terminându-se aceasta emulare cu învingerea echipei din Micălaca.

Între oarele 5—7 s-a desfășurat programul bogat al unui Concert, care s-a încheiat cu conferința Pr. I. Ardelean despre: „Papta și exemplul în viață tinerimiei”. Conferinței i-a urmat: cântări, muzică instrumentală, declamări etc., iar după sfârșitul concertului, reîntoarcerea acasă.

Cronica acestei zile vorbește îndeajuns și, mai presus de toate, are darul de-a atrage luarea aminte a tuturor celor chemați, asupra necesității de-a da tineretului prilejul de afirmare pe toate terenele folosite ale vieții.

Preafințatul nostru Părinte Grigorie al Aradului a dat semnalul la timp: Educația tineretului mai presus de toate! — Să luăm aminte!

Raportor.

Misiune religioasă în Roșia.

Momente dulci și înălțătoare au fost în ziua de 1 Nov. a. c. pentru creștinii din comuna Roșia. Când părințele misionar eparhial Zenobie Brădeanu, însoțit de misionarul tractual Lazar Joja, pă. Gh. Neagu și M. Butaru, pontifică în sobor Sf. Utrene și Sf. Liturghie cu o pioasă evlavie, fapt care a impresionat pe credincioșii adunați într-un număr frumos. La prîncesa, Pr. C. misionar eparhial predică despre însemnatatea Bis. ort. în viață creștinească și despre slujitorii ei, arătând cu exemple convingătoare, însemnatatea Bisericii.

Apoi a arătat cum sectele religioase și-au luat naștere prin influența străinilor. Adunările sectare sunt niște focare de desnaționalizare și tulburări sătești. Remarcăm, că tot în aceea zi, au venit în propagandă diabolastică — la pentecostalii — trei tîp străini: 2 unguri și un jidian, cari au devenit simpatici naivilor, ascultând mai bucuros ademenirile străinilor, decât adevărul oamenilor noștri. Credincioșii nostri au ascultat cu mare atenție pildele și cuvintele vorbitorului. După încheierea Sf. Liturghii, se aplică taina Sf. maslu, la care credincioșii rămân foarte surprinși, mai ales că unii nici n-au mai văzut taina Sf. maslu. Aici predică C. Sa pă. misionar tractual Lazar Joja, despre Isus tămăduitorul boalelor sufletești și trupești, vorbind convingător, publicul a rămas și pe deplin satisfăcut sufletește.

De încheiere, părințele Butaru îne o scurtă vorbire, în care mulțumește misionarilor veniți, pentru zelul cel depun în întinderea moralului, într-o lume așa de abăută și rătăcită.

Terminată fiind programa zilei, poporul s'a întrebat către case, vesel și mulțumit despre rezultatele zilei, care le va rămâne de o măreasă și frumoasă amintire.

S Guță învățător.

Misiunea religioasă în Șag.

Dumineacă în ziua de 1 Nov. s'a ținut misiune religioasă în com. Șag (Protopopiatul Timișorii), la care a luat parte părintele misionar al tractului Traian Barzu din Cerneteaz, împreună cu preoții cercului religios Beregsău: preotul Ioan Russu președinte, Gheorghe Russu din loc și Aurel Brancu din Utvin. Sf. Liturghie s'a oficiat în sobor de cără preoții susamintiți, răspunsurile fiind date de corul bărbătesc din loc, care este condus de harnicul și bunul ortodox Traian Bogol; notarul comunel. După Pricapea urcă amvonul păr. misionar Tr. Barzu și în o înălțătoare predică vorbește despre „Credința în Dumnezeu.”

După masa la ora 3 s'a săvârșit vecernia de cără preoții Barzu, Gh. Russu și Ioan Russu. La finea Vecerniei păr. A. Brancu ține o conferință religioasă despre „Frica de Dumnezeu”. Prin pînde frumoase arată, că adevărata frică de Dumnezeu trebuie să izvorească din internul nostru și nu de frica primejdiilor. După vecernie trecem cu toții în sala mare a școlii. Aici se desfășoară un program vast în legătură cu cercul cultural al „Astrei”. După cuvântul de deschidere, rostit de pr. Ioan Russu, se recitează mai multe poezii și cântări de cără elevii școlii primare de sub conducerea D-lui inv. Gh. Cărdăș. Apoi păr. Gh. Russu ține o conferință relig.-culturală, despre sistemul greșit de un copil; marele pericol ce bântue la satele bănațene, prin care ni-se stloe neamul.

Această conferință a ținut-o ca delegat al „Astrei”, fiind designat de D-l pop. P. Tucra.

După aceste se încheie misiunea religioasă pentru comuna Șag. Poporul adunat în număr foarte mare, satisfăcut și măngălat sufletește, a putut vedea, cum conlucră intelectualii lor: preot, învățător și notar, în cea mai deplină armonie la răspândirea și desvoltarea culturii românești; din care muncă depusă de acest apostol s'a ales cu multă hrană sufletească în cele mai grele împrejurări de existență.

INFORMATIUNI.

Constituire. Societatea Acad. „Episcopul Grigorie” a Studenților în teologie din Arad și-a reluat activitatea întreăsată cu sfârșitul anului școlar trecut, sub conducerea unui nou comitet, constituit în felul următor: președinte Sofroniu Terniclan an IV, vice președ. Traian Mîloata an IV, secretar general Victor Faur an III, secretar de șediile Alexandru Take an II, cassier

Vasile Luminosu an III, bibliotecar I Ioan Balog an IV, bibliotecar II Gheorghe Șerb an III, bibliotecar III Ioșif Petrovicu an II și un grup de trei membri supleanți: Petru Selegean an III, Iancu Popa II, și Victor Andraș I; iar pentru comisia de cenzori s-au ales d-nii: Gheorghe Luca an IV, Constantin Ungureanu III și Ioan Farca II.

Suntem siguri că vrednicia acestui comitet va fi un stimulent pentru membri Societății, căreia îl dorim un succes deplin în continuarea activității precedioase de până acum.

BIBLIOGRAFIE.

Cărți de propagandă religioasă.

1. **Creația Universului**, din Prințul Cu răbat punct de vedere filosofic, științific Lei Lei și biblic; lămuriri în această privință pentru elevii școalelor secundare, Învățători și Preoți. Partea I, II și III-a, a 15 lei . . . . . 45.— 36.—

2. **Carte de rugăciuni, arătând și datorile creștinului ortodox**; o cărticică de 48 pagini format mic, care cuprinde pe scurt învățătura creștinească despre credință și portare și are și rugăciunile cele mai însemnate, necesare oricărui creștin și oricărui elev de școală. Pe hârtie obișnuită, tăiată frumos, cu copertă colorată . . . . . 2.— 1.—
Pe hârtie velină, cu copertă mai solidă . . . . . 3.— 2.—

3. **Chemarea lui Iisus Hristos la Mântuire**, un imn monumental de pietate creștină, alcătuit cu vre-o 200 de ani în urmă, de Episcopul Tihon al Voronejului, având și învățături pentru Sf. Mărturisire și Sf. Impărățanie; cetera acestui imn mișcă sufletul până la lacrimi. Pe hârtie obișnuită . . . . . 1.— 0.50
“ ” velină . . . . . 1.50 1.—

4. **Aceeași scriere**, tipărită în formă de *tablou* pentru pus în ramă; se poate aranja astfel în casele creștinilor, în localurile instituțiilor publice ca: Școală, Primărie, etc., și la intrarea Sf. Biserici; are un conținut foarte foiositor; la nevoie se poate fixa în perete și fără ramă, cu pioane sau cuișoare și poate servi și ca foaie volantă, pentru propagandă. Tipărită pe hârtie velină . . . . . 1.— 0.50

5. **Viața și Pătimirea Sf. Mucenic Emilian Episcopul**; istorisire foarte interesantă și educatoare pentru săteni și elevi . . . . . 2.— 1.50

6. „**Epistolie**, care cuprinde *vestea bună* pe care a trimis-o Dumnezeu din cer”; o scriere ortodoxă, care are scopul să se înlocuiască epistolile talismane, bogomile, pe care le răspândesc astăzi aşa de mult străinii de legea noastră și să combată totodată viile poporului și rătăcirile anarhistice sectare. 2.— 1.—

7. **Criza religioasă a tinerimii școlare**. *Cauze și remedii*. Traducere după Prof. P. Ponsard; 40 pagini, format mai mare. 3.— 2.25
„Din cauza multelor cărți rele ce s'au răspândit astăzi

și a vieții imorale care se întâlnesc pe tot, aproape toată tinerimea noastră trece, chiar înainte de a ieși bine din vremea copilăriei, printr-o stare de îndoială grozavă în privința religiei. Dacă Tânărului intrat în această criză nu i se dau statui, explicații și cărți bune, acest Tânăr e pierdut: tot echilibrul lui sufletește dispără.

A cunoaște această criză, a cerceta cauzele ei și mijloacele prin care trebuie ea tratată și a lupta pentru ca tinerii ce intră în ea să nu fie pierduți, ci să lasă dintr-ânsa întăriți și împăternici în credință, este datoria sfântă a oricărui creștin și a oricărui Român: fie el tată, mamă, frate, soră, profesor, director sau pedagog în vre-o școală, etc. și în special în școalele noastre secundare de tot felul se cer în primul rând aceste lucruri. Lupta trebuie începută cât mai curând. Nici o întârziere nu se mai poate admite.

Recomandăm această carte și pentru „educarea prin sine însuși” a elevului; ea îl face conștient de starea prin care trece și-l orientează asupra ei”. (Extră din prefața cărții)

8. Sfintele icoane și cinstirea Lei Cu rabat lor, combaterea rătăcirilor adventiste și secătare în privința aceasta . . . . . 2.— 1.—

9. Carte de rugăciuni pe larg, care arată și Pregătirea creștinului pentru Sf. Mărturisire . . . . . 10.— 7.—

10. Cuvânt al Sf. Efrem Sirul, despre Preoție . . . . . 2.— 1.—

11. Viața Sf. Grigorie de Nazianz 3.— 2.—

12. Propaganda religioasă prin cinematograf . . . . . 3.— 2.—

Cărțile dela No. 2, 3, 4, 10 și 11 sunt tipărite cu binecuvântarea P. S. Episcop Lucian al Romanului; cele dela No. 6 și 9, sunt tipărite în Cernăuți, cu binecuvântarea I. P. S. Mitropolit Nectarie al Bucovinei.

Rabatul se dă numai celor care comandă dela 10 exemplare în sus (a se vedea și alte lămuriri în privința aceasta pe pag. III-a a copertei broșurilor dela No. 2 și 3). La comenziile dela 100 lei în sus, nu se mai pun în socoteală cheltuielile de ambalaj și transport. Comenziile se vor trimite pe adresa: Preot Toma Gherasimescu, Roman.

A apărut de curând Biblioteca ortodoxiei, alcătuitură de Ierom. Nicod Măndiu și revăzută de Preotul Toma Gherasimescu. Această bibliotecă are de scop să arate creștinului care e credința ortodoxă și să-l apere de rătăcirile de azi, și mai ales să-l lămuriască asupra rătăcirilor celor multe ale Bisericii papistașe, care și zice pe nedrept catolică și cu care s'au unit mulți Români din Ardeal. Lei Cu rabat

No. 1. Vărtejul rătăcirilor 8 6

No. 2 Erezile papistașesti 6 450

Comenziile se vor face atât la Păr. Ierom N. Măndiu, Leurda Gârboului, Județul Suceava, cât și la Pr. T. Gherasimescu, Roman.

UN MARE AJUTOR

îl dă pentru luminarea și întărirea vieții creștinești mica revistă „Credința Ortodoxă”, redactată de Pr. Econ. Gh. V. Butnaru și Pr. Toma Gherasimescu din Roman, Pr. Gr. Hoga din Tg. Neamț și Pr. A. C. Cucu din Darabani-Dorohoi.

Această revistă apare odată pe lună și costă numai 16 lei pe an. Creștinii iubitori de Dumnezeu pot face adeverate minuni, făcând ca ea să se trimită pe adresa celor care nu vin de loc pe la Sf. Biserică (unul dintre calendariști, apoi oamenii fără frică de Dumnezeu, cei iubitori de păcate, etc.) căci astfel ea, în fiecare lună, vine în casa celui necredincios și nărăvit și mereu îl aduce aminte, ca un prieten bun, de Dumnezeu, de suflet și de viață veșnică. Cu aceasta

ei pot scăpa o mulțime de suflete din pierzarea veșnică și își acoperă o mulțime de păcate (Iacob, 5, 20). Ajutați toti creștinii răspândirea acestei reviste folositoare de suflet! Abonamentele se vor trimite la Administrația revistei, Roman Sf. Episcopie.

Parohii vacante.

Concurs repetit.

Prin demisionarea preotului Virgil Lugojan, parohia Comiat cu filiale ei a devenit vacanță și pentru îndeplinirea ei în mod definitiv, conform rezoluției Ven. Consiliu episcopal Nr 5994 | 931, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficios, „Biserica și Școala.”

Venitele împreună cu parohia sunt:

1. Casă parohială cu intravilan,
2. Una sesiune parohială de 32 jugh. cadastrale întregită pe jumătate prin reforma agrară,
3. Stolele legale,
4. B rul, conform coalei de faslune B,
5. Eventuală întregire dela Stat, care parohia nu o garantează.

Alesul este obligat a suporta toate dările după beneficiul împreunat cu aceasta parohie, va predica regulat și va cachiiza elevii dela școala primară din parohie, precum și elevii ortodocșii dela școalele primare din filiale Bogda și Sintar, a căror enoriași sunt obligați a pune la dispoziție preotul cărăușie pentru deplasare la orice de religie și va oficia serviciul divin și în filii, cel puțin odată pe lună, în care scop enoriașii din filii vor pune la dispoziția preotului cărăușia.

Parohia e de clasa III-a, reflectanții deci vor dovedi asemenea calificări.

Reflectanții sunt poftiți ca recursele, adresate Consiliului parohial din Comiat, ajustate regulalementar să le înainteze oficialul protopopești ort. român din Lipova, iar în termenul concursual, pe lângă respectarea strictă a dispozițiunilor cuprinse în § 33 din Regulalementul pentru parohii, se vor prezenta în st. Biserică din loc spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Cel din altă eparhie vor avea să dovedească, că spre a putea recurge au consimțământul P. S. Sale Părintelui Episcop episcopal din Arad.

Dat în ședința Consiliului parohial ort. român din Comiat, la 16 August 1931.

Consiliul parohial.

In înțelegere cu Fabriciu Manuila protopop ss
3—3

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

Redactor responsabil: SIMION STANA.